

[Gade]

der helt enighed om, og vi synes, det er en skam, at den dialog ikke kommer i gang. Jeg kunne ikke helt forstå hr. Svend Auken's svar som et ja til at gå ind i den dialog, og det er lidt bekymrende.

Så må jeg sige, at hr. Svend Auken trækker den dér meget gamle hest om arbejds-tidsnedsættelsen frem. Den har vi jo diskutere for her. Utroværdigheden i argumentationen kommer jo frem, når vi ved, at socialdemokratiet mener, at herhjemme er det arbejdsmarkedets parter, der skal sørge for disse sager, men vi skulle altså i EF have stemt for en henstilling, som indeholdt ting, som jeg ved at socialdemokratiet er imod. Altså: dele af den politik, der skulle anbefales med hensyn til, hvilke metoder man skulle anvende, er socialdemokratiet imod. Jeg kunne også trække, jeg vil ikke sige gamle heste, men en lang række argumenter og en lang række sager frem, hvor jeg måske synes at socialdemokratiet ikke i EF-politikken har opført sig helt så kritisk, som de siger i programmet at de er. Måske gav de f.eks. regeringen lidt for lang snor, da vi havde forhandlingerne på Dublintopmødet, men det skal jeg undlade at tage op i denne diskussion, for det vigtigste var jo, om vi kunne få tilkendegivet, at der på tværs af skellet mellem tilhængere og modstandere er en vilje til at bruge det halve år, som er vigtigt, indtil Milanotopmødet til at få en fordomsfri diskussion.

(Kort bemærkning).

Jens Otto Madsen (VS):

Det lykkedes hr. Bernhard Baunsgaard at undgå at svare på tre spørgsmål, som var stillet af tre forskellige talere. De drejede sig nu meget om det samme, nemlig: hvordan kan det være, at der står i dette lovforslag, L 110, at man opererer med en 55 pct.-sats, når hr. Bernhard Baunsgaard samtidig siger, at den ikke skal bruges? Det må vi kunne få et svar på. Er det sådan, at man ved genforhandlingerne – som de radikale har sikret sig, fordi de tror på det ord, regeringen har givet dem, og det er da i orden – vil sikre, at denne sats ryger ud af loven, så den aldrig kommer i anvendelse? Det må hr. Bernhard Baunsgaard da kunne svare på i stedet for at lade som ingenting. Men det er selvfølgelig også en form for svar.

Anker Jørgensen (S):

Det er kun et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil understrege i denne debat. Det er et spørgsmål, som også vores ordfører, hr. Svend Auken, kom ind på i sin ordførertale, nemlig lægekonflikten.

Jeg synes virkelig, der er grund til bekymring, hvis den konflikt ikke snart bliver afsluttet. Vi får ferie meget snart. Det bliver jul og nytår, og den går måske langt ind i det nye år, hvis der ikke tages et her-og-nu-initiativ. Konflikten har allerede været meget længe, usædvanlig længe af en konflikt i det hele taget at være, og den rammer i virkeligheden en masse mennesker, bl.a. pensionister og børnefamilier, men også andre, og jeg synes egentlig, det er galt, at de bestræbelser, der er i gang fra sygesikringens forhandlingsudvalg for at få denne konflikt bilagt, bliver fuldstændig negligeret. Jeg mener, at det virkelig er et problem for mange mennesker, et problem, som man i regeringen bør tage meget mere seriøst på, end indenrigsministeren har gjort indtil dette øjeblik, ja, jeg vil ikke undlade at sige, at indenrigsministeren direkte lægger hindringer i vejen for, at der kan findes en løsning på lægekonflikten. Det tillader jeg mig at påstå. Jeg mener også, der er masser af grundlag for denne påstand.

Men det, der måske undrer mig allermost – for vi har jo haft sådanne konflikter i kortere perioder før – er, at statsministeren overhovedet ikke går aktivt ind i denne sag. Når man nu ved, hvor mange menneskelige forhold der står på spil, vil jeg godt sige, at jeg finder det underligt, at statsministeren ikke for længst har fundet, at den sag skal løses. Derfor vil jeg ved denne lejlighed opfordre statsministeren til snarest at tage et initiativ, et initiativ, som ikke skal være en skinforhandling, men et reelt forsøg på at finde en løsning, som betyder kolossalt meget for mange mennesker. Det er en opfordring til statsministeren, for jeg tror, det vil være håbløst at opfordre indenrigsministeren.

Statsministeren (Poul Schlüter):

For så vidt angår hr. Anker Jørgensen's opfordring til mig vil jeg gerne have lov til senere under debatten, når der er normale vilkår, at vende tilbage til temaet. Men hr. Anker Jørgensen brugte vendingen, at »der er masser af grundlag« for at mene, at inden-